

obrti razvidno, da je glede tiskanih virov pač najskromnejša in da je bilo treba pregledovalcu muzejskega gradiva raziskovati to-le prvič in največji del na podlagi lastnih izsledkov. Vrednost kulturnozgodovinskega Vodnika mora biti z ozirom na stanje naših splošnih znanstvenih raziskavanj najširja, njegova ožja strokovna ocena pa bo šele možna z razvojem nadaljnje obdelave in izkoriščanja zbirk — temelj je podan. Brez dvoma je pa na drugi strani prednost zgolj inventarnega kataloga, seveda, če je iz tehničnih razlogov izvedljiv, v dejstvu, da se njegove razlage omeje na najpotrebnejše podatke o predmetih, na njihova data in opis, in da obdrže v pogledu vodništva trajnejši pomen spričo hitreje menjave splošne vsebinske interpretacije. Vsaka bodoča reforma v načinu in vidikih razstavljenja, odstranivši zapreke materialnega značaja, pa se bo odslej opirala na temeljni pregled objektov, ki so bili v tipičnih primerih prvič zbrani v muzejskem Vodniku.

Dodatno je še priobčil ravnatelj Jos. Mal zgodovino in glavni popis muzejske knjižnice in arhiva, konservator F. Stelè pa delo Spomeniškega urada, ki se nahaja v muzejskem poslopju ter deluje sporazumno in dopolnjevalno z muzejskim vodstvom.

Ilustrativni material, ki ga tvorijo povečini prvovrstne reprodukcije in po možnosti vsaj slike najvažnejših predmetov, je razvrščen v tekstu, ki bi bil morda za oko preglednejši, če bi bile slike konec teksta skupaj. Oprema in tisk sta vzorna.

Dobili smo knjigo, po kateri se je povpraševalo deset- in desetletja in ki je končno uresničena z odločno voljo, s strokovnim sodelovanjem na sodobni višini in na pravilni poti razumevanja kulturnih potreb naroda, ki mu naj pomeni danes bolj kakor kateremu drugemu tudi ta knjiga. Vodnik po njegovem kulturno-zgodovinskem muzeju, uvaževan dogodek.

F. Š.

Dijaški koledar za šolsko leto 1951/52. Izdala Slovenska dijaška zveza v Ljubljani. IV. letnik. Uredil Etbin Bojc. Založila S. D. Z. v Ljubljani. Str. 206.

Ta knjižica ni koledar v običajnem pomenu besede in je s stališča starejših dijaških koledarjev za študenta bolj ali manj neporabna, ker razen nekaterih konvencionalnih rekvizitov dijaških koledarjev ne

vsebuje ničesar, kar bi študentu moglo v praksi služiti. To bi bila tudi zelo velika hiba koledarčka, da se niso urednik in njegovi sodelavci tako radikalno obrnili od onega starega »šolskega« tipa dijaka in da niso svoje knjižice povsem namenili novemu, današnjemu študentu, ki prav za prav šele nastaja pred našimi očmi in zunaj šole. Tako je postal ta koledarček v bistvu almanah sodobnega katoliškega študenta, majhen in zelo bogat vademecum, ki prekipeva sočnih in plodnih misli in pobud in ki ga bo s pridom še in še čital le zelo majhen odstotek sodobnega slovenskega dijaštva, namreč oni, ki se je že kakorkoli samostojno okrenil in prav nič oni večji, ki žal sploh ne ve in ne razmišlja, zakaj in kako je vsak človek enkrat študent. Vsebina koledarčka je bohotna, želeli bi pa tu in tam več miselne discipline; boljša naj bi bila tudi stil in izraz, zlasti pa slovenščina, ki ponekod hodi zelo svoja pota, ter tiskarska korektura. V prihodnje bo treba pač misliti tudi na skladnejšo in globljo združitev obeh vidikov, namreč ideološko-almanahovskega in praktično-študentovskega.

R. L.

GLASBA

Glasbeno življenje

Že pred sezono, začetkom septembra, smo dobili o priliki slovesnosti kraljevega tedna več glasbenih prireditev, ki so omembe vredne. Topot je šlo za koncertne in operne prireditve na prostem, kar je bila za nas velika novost, tudi so sodelovali pri koncertih nenavadno številni izvajalci. Dne 6. septembra je bil zvečer na Kongresnem trgu monstre-koncert godbe na pihala. Člane sta dali ljubljanska »Sloga« in mariborska »Drava«, bilo jih je okrog sto. Koncert sta vodila gg. H. Svetel in I. Žekar. Dne 8. septembra je postavila Pevska Zveza pred uršulinsko cerkvijo ogromen mešan zbor 2450 pevcev, članov 114 pevskih zborov, včlanjenih v Zvezi. Pod vodstvom M. Bajuka in J. Gašpariča so peli, menjaje se mešani, moški in ženski zbori, pet slovenskih umetnih in enajst priredb ljudskih pesmi. Takšne mase obvladati je zelo težko, tudi če so še tako izučene in disciplinirane. A šlo je še dosti dobro. Finese od takšnih monstre-koncertov ne moremo zahtevati, umetnostno tudi ni mo-